

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2017 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej M. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r., opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 29 marca 2017 r. ustalającym, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy wynosi 0 % (decyzja – k. 26 plik I akt rentowych).

Ubezpieczona M. M. wniosła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 8 grudnia 2016 r. Wskazała, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa i jest decyzją uznaniową, nie zawierającą żadnego uzasadnienia dlatego Komisja Lekarska ZUS zmieniła decyzję Lekarza Orzecznika ZUS. Dodała, że poza fizycznymi skutkami wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. doznała także urazu psychicznego (odwołanie k. 2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Organ powołał się na opinię Przewodniczącej Komisji Lekarskich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 maja 2017 r. oraz brak nowych dowodów i okoliczności mogących mieć wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 6-7).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. jest zatrudniona w Szpitalu Miejskim w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. na stanowisku pielęgniarki na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

Niesporne

W dniach z 7 na 8 grudnia 2016 r. M. M. pełniła dyżur na Oddziale Chirurgicznym Szpitala Miejskiego w Ś.. Około godziny 3.00 w dniu 8 grudnia 2016 r. na oddział przyjęto pacjenta M. K..

Około godziny 5.00 M. K. zaczął głośno do siebie mówić, był mocno pobudzony, używał wulgarnych słów i krzyczał, że pozabija pielęgniarki. Pacjent krzycząc i wyzywając personel wyszedł z sali wraz ze stojakiem na kroplówki. Zaatakował znajdującą się na korytarzu pielęgniarkę, która uciekając przed agresywnym pacjentem schowała się w korytarzu sal 5 – 6, trzymając drzwi, próbując nie wpuścić napastnika.

W tym samym czasie M. M. próbowała odciągnąć M. K. od drzwi. W pewnym momencie pacjent wyrwał sobie wenflon z ręki, z której obficie zaczęła lecieć krew. M. M. wróciła do dyżurki po opatrunek i zatamowała lejącą krew, gdy nagle obracając się została uderzona rzuconym stojakiem do kroplówki. W wyniku uderzenia upadła na łóżko szpitalne stojące na korytarzu.

Dowód: protokół Nr (...) r. – k. 4-7 pliku I akt rentowych, notatka służbowa – k. 8, 9 pliku I akt rentowych, wyjaśnienia poszkodowanej – k. 10-11 pliku I akt rentowych, informacje świadka – k. 12-13, 15-16 pliku I akt rentowych.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. M. M. doznała urazu głowy okolicy skroniowej prawej oraz wstrząśnienia mózgu.

Dowód: zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 2 dokumentacji lekarskiej ZUS, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 4 dokumentacji lekarskiej ZUS, historia choroby – k. 6 dokumentacji lekarskiej ZUS.

W związku z wypadkiem przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. M. M. była niezdolna do pracy w okresie od dnia 8 grudnia 2016 r. do dnia 2 stycznia 2017 r.

Dowód: protokół Nr (...) r. – k. 4 – 7 plik I akt rentowych

Obecnie u M. M. rozpoznaje się stan po przebytych urazie głowy i bólami głowy (udokumentowany w trybie leczenia szpitalnego z aktualnie występującymi zawrotami głowy) w wyniku wypadku pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. Świadczy to o przebytych urazie mózgowym – wstrząśnieniu mózgu z towarzyszącymi wymiotami oraz konieczną hospitalizacją.

Struktury mózgowia nie wykazują zmian ogniskowych oraz cech zmian o charakterze niedokrwiennym. Nie stwierdzono również krwawienia wewnątrzczaszkowego. Układ komorowy jest nieposzerzony, nieprzemieszony, a struktury kostne czaszki bez zmian.

U M. M. występują okresowe zawroty głowy oraz uczucie lęku podczas pracy na oddziale chirurgicznym.

Obecnie M. M. nie korzysta z pomocy psychologicznej.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. M. M. doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%.

Dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii B. M. – k. 19 – 25

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2017 r., poz. 1773). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,
2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć

- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 8 grudnia 2016 r. z udziałem M. M. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczona doznała w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonej. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała wysokość uszczerbku na zdrowiu, którego ubezpieczona doznała na skutek wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. Ubezpieczona kwestionowała bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła o % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r., poz. 954) wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonej wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczoną, a mianowicie biegłej sądowej z zakresu neurologii B. M..

W opinii z dnia 22 września 2017 r. wydanej po przeprowadzeniu badania przedmiotowego M. M. (opinia – k. 19-25) biegła stwierdziła, że przebyty uraz głowy z wstrząśnieniem mózgu i bólami głowy spowodował długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3%. Dodała, że po leczeniu farmakologicznym intensywność wymiotów oraz bóle głowy ustąpiły, jednakże wróciły lęki i okresowe zawroty głowy. Zaznaczyła, że wykonane badanie neuroobrazowania wskazało na brak świeżych zmian pourazowych w mózgowiu oraz pourazowych zmian kostnych w kościach czaszki. Biegła stwierdziła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3 % z pozycji 10a tabeli (per analogia) jest niż przewidziano w cytowanym przepisie bowiem zgłaszane dolegliwości nie odpowiadają w pełni obrazowi tzw. utrwalonej nerwicy po przebyłym urazie czaszkowo – mózgowym.

Strony nie wniosły zarzutów do opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii.

Sąd uznał opinię biegłej za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonej i analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Biegła w sposób wyczerpujący uzasadniła swoje stanowisko. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegła to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonej przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłej i przyjął tym samym, iż ubezpieczona w wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%.

Zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej.

Sąd uznał, że biegła w sposób prawidłowy w oparciu o przytoczony przepis zastosowała dla dokonania oceny uszczerbkowej punkt 10a oceny procentowej dotyczącego utrwalonych nerwic związanych z urazem czaszkowo-mózgowym bez uszkodzenia (...) przewidujący dla tego typu zaburzeń adaptacyjnych poziom 5 do 10 % uszczerbku na zdrowiu, albowiem następstwem wypadku przy pracy ubezpieczonej są występujące nadal u niej lęki i okresowe zawroty głowy, które mimo że nie są utrwalonymi nerwicami, to jednak stanowią uciążliwe długotrwałe następstwa zdarzenia z dnia 8 grudnia 2016 r. związanego z urazem czaszkowo-mózgowym.

Kierując się przytoczonymi motywami Sąd uznał, iż po stronie ubezpieczonej zachodzą przesłanki warunkujące jej prawo do dochodzonego świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. M. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 8 grudnia 2016 r. w wysokości odpowiadającej 3% (trzem procentom) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)